

Op de bodem van de zee, achter een grote rots waarop koralen groeien, ligt een zeester. Hij ligt daar al zo lang, dat hij niet eens meer kan bedenken wanneer hij er gekomen is. Of hij ooit ergens anders is geweest, weet hij niet en hij heeft er ook geen idee van of hij ooit ergens anders heen zal gaan. De zeester houdt van zijn

rustige leven.

Het water wiegt zacht. Af en toe schieten groepjes kleine vissen voorbij. Aan het zwakke licht ziet de zeester of het dag of nacht is, maar daar stoort hij zich niet aan. Hij slaapt als hij er zin in heeft en wordt wakker als hij uitgeslapen is. Elke dag is dezelfde als de vorige.

